

עיריית תל-אביב - יפו
פרוטוקול מס' 27 משיבת הנהלת העירייה

פרוטוקול מס' 27 משיבת הנהלת העירייה שהתקיימה ב- 28/11/2011

השתתפו:	מר רון חולדאי	ראש העירייה	
וה"ה: א. זמיר	ד. להט	מ. טיומקין	א. סולר
מ. להבי	ש. אגמי	ח. אבי גיא	

וה"ה:

מ. לייבה, ר. זלוף, ע. אברהמי, ע. סלמן, מ. גילצר, ד. לב, ד. לוטן, ע. חוברה, ג. ארויו, י. גיל,
מ. בנימיני, א. כהן, ג. בן-חורין.

רשמה: ישראלה אגמון

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)

- 2 -

על סדר היום:

1. הפרדת פסולת לזרם רטוב ויבש.

2. שדרוג ושיפור תשתיות מוסדות אגף קהילה, נוער וספורט.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)

- 3 -

69. הפרדת פסולת לזרם רטוב ויבש :

מר רון חולדאי - ראש העירייה :

שלום לכולם.

רבותי, מה קורה עם חברי ההנהלה? אני לא מבין.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה :

יש 6.

מר זמיר :

אני, דן, שולה, טיומקין,

מר רון חולדאי - ראש העירייה :

יש לנו 2 נושאים שאנחנו רוצים לדבר עליהם :

הפרדת פסולת לזרם רטוב ויבש, דבר שעד היום לא עשינו בעיר ואנחנו מתחילים לעשות אותו. דבר לא פשוט, לא מצליח בכל מקום בעולם, יש בו הרבה מאוד, דורש הרבה מאוד תעצומות נפש, טכנולוגיה, ותאומים כדי שבכלל תהיה לו משמעות. והנושא השני יהיה-שידרוג ושיפור התשתיות במוסדות אגף קהילה, נוער וספורט, דבר שעיריית תל-אביב, קצת, איך זה נקרא, לקחה את מוסדות החינוך קודם והיום אנחנו הולכים לכיוון הזה. מי מציג את הפרדת פסולת?

מר זלוף :

כמו שראש העיר אמר, אנחנו לקראת שינוי גדול מאוד מבחינת תהליך הטיפול בפסולת בעיר תל-אביב יפו. אנחנו מתיישרים לשינוי מהותי-שידבר על הפרדה של פסולת יבשה ופסולת רטובה, שמתוכה אנחנו מתחברים לחוק חדש, שנכנס לתוקף במרץ 2011, חוק האריזות –שבעצם מגבה ומייצר עוד אפשרות לתת גיבוי לחלק היבש של הפסולת ולהפריד ממנו את האריזות, ולטפל גם במקור וגם בקצר.

לצורך כך בנינו תכנית אסטרטגית, מנהל אגף תברואה-גיל ארויו מוביל אותה, ונתחיל. יצחק גיל הוא היועץ שלנו לעניין, אגב, אני אגיד עוד מילה ברשותך בעניין, אם כבר. הרשות היחידה במדינת ישראל שעשתה עבודה מאוד מסודרת בתחום הזה ויצרה תכנית אסטרטגית לשנים הבאות-איך לייצר את המהלך הזה בעיר-זו העיר תל-אביב יפו. אין בשום מקום כזו

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 4 -

תכנית- שמדברת על סקר בניין בניין, ולהגיע למצב שבו אנחנו יודעים איך באמת ניתן להפוך את העיר למעבר לפסולת יבשה-רטובה, הפרדה מסודרת, עם תמיכה של חוק האריזות.

מר יצחק גיל:

אחר צהריים טובים. שמי יצחק גיל. אני הכנתי את התכנית, ונציג אותה.

(הצגת הדברים מלווה במצגת)

התכנית מבוצעת, בוצעה על פי איזושהי מתכונת שקבע המשרד להגנת הסביבה, שגם מסייע במימון די מסיבי של ביצוע העבודה.

העיר תל-אביב: העיר תל-אביב היא ייחודית בעיקר בגלל נושא האוכלוסיה: 450,000 תושבים, אבל בנוסף לזה עוד כ-600,000 איש ששואים בעיר מידי יום, כלומר-תשתיות הפסולת משרתות בפועל כמליון איש ביום ממוצע.

העבודה בוצעה בהנחה שהעירייה תבצע הפרדה לזרם רטוב ויבש, בתוספת מיכלי נייר בבנייה הרוויה, ובהתאמה לחוק האריזות.

בחלק הראשון של עבודה בוצע סקר שטח, שבמסגרתו עברו סוקרים בכל 38,000 המבנים בעיר-מבנה מבנה ורשמו את הכתובת, מספר דירות, מספר וסוג מיכלי האצירה, ממדי מתקן להצבה, והאם יש מקום נוסף להציב מיכלי אצירה. בחלק השני בוצע עיבוד של אותם נתונים שנאספו בסקר הראשון, ונרשמו: נפח אצירה קיים, נפח אצירה דרוש לזרם רטוב ויבש, סוג כמות מיכלי אצירה, שטח הצבה דרוש, ותוספת שטח הצבה דרוש.

בשלב השלישי בוצע ניתוח כלכלי של עלויות יישום ההפרדה לרטוב-יבש על כל מרכיביו, בהשוואה לעלויות הנוכחיות של הטיפול בפסולת המעורבת.

כאן על גבי השקף אנו רואים קצת סטטיסטיקה לגבי העיר. אפשר לראות שיש כ-183,000 דירות, כ-18,000 עסקים ומוסדות, כ-38,000 מבנים וכך הלאה.

בתאום עם אגף התברואה אנו קבענו את תמהיל מיכלי האצירה שיוצבו בעיר במבנים השונים- אחרי ההפרדה לאחרי יישום-רטוב ויבש. בנוסף למה שראיתם קודם- נקבע שבכל מקום שבו היו עד היום מכולות היפוך ודחס יוצבו מיכלים מוטמנים. במבנים בבנייה רוויה יוצבו עגלות לפסולת נייר. וכיוון שאין עד היום מדד ברור לגבי כמויות הפסולת שנוצרות בעסקים, נקבע שנפח העצירה הקיים בתוספת 30% יהווה את הנפח העתידי, ונסביר אחר כך מדוע.

גב' להבי:

שאלה: לגבי המוטמנים שאמרת, במקום שיש מוטמן אחד תשימו שניים?

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 5 -

מר יצחק גיל:

נכון. ואיפה שיש מכולה היום- צפרדע היפוך ודחס, גם שם יהיו שני מיכלים מוטמנים. לפי החלטת העירייה המכולות יוצאו מהשימוש ובמקום יציבו מיכלים מוטמנים.

מר זלוף:

בהפרדה יבש-רטוב.

מר יצחק גיל:

לאחר יישום ההפרדה לרטוב-יבש תפונה הפסולת היבשה בתדירות של 3 פעמים בשבוע, וכך גם הרטובה.

נפח האצירה הדרוש היום ליום למשפחה ממוצעת הוא כ-25 ליטר לאחר ההפרדה לרטוב ויבש הנפח הזה גדל ב-30% מבלי שנעשה שום דבר, משלוש סיבות:
א. הקליפות של התפוזים לא נכנסות לתוך הקופסאות של הקוטג'-כי הם מופרדים.
החומר הרטוב לא מרטיב את הקרטון ולא גורם לכיווציו.
הפסולת הרטובה שהיא כבדה יחסית, לא דוחסת את המרכיבים של האריזות.
לכן מה שהיה 25 ליטר הופך ל-32 ליטר. מתוך זה 13% זה הנפח של הרטוב ו-87% זה הנפח של היבש. סה"כ, קודם בין פינוי לפינוי היה צריך 74 ליטר ואחרי ההפרדה לרטוב ויבש יהיה צורך ב-130 ליטר.

לוח הזמנים: בעיר גדולה ומורכבת כמו תל-אביב-היישום של המהלך הזה מתחילתו ועד סופו, ההעברה של כל העיר להפרדה לרטוב ויבש-מומלץ לבצע את זה ב-10 שנים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כמה?

מר יצחק גיל:

ב-10 שנים.

שנה ראשונה הערכות ועוד 9 שנים אתם יכולים לראות, צרוף של אחוזים נוספים של אוכלוסיה, עד שמגיעים ל-100% השלמים.

מר להט:

אמרת קודם שסך כל הליטרים היתה 74 ליטר?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)

- 6 -

מר יצחק גיל:

74 ליטר זה נפח האצירה הדרוש היום למשפחה בין פינוי לפינוי.

מר להט:

ואמרת שאחר כך זה יעלה ל-130.

מר יצחק גיל:

ב-30%.

מר להט:

30% מ-74 לא מביא ל-130.

מר יצחק גיל:

130%.

מר להט:

אמרת 130 ליטר.

מר יצחק גיל:

130 ליטר.

מר זלוף:

הוא התבלבל, זה 130 ליטר.

מר יצחק גיל:

זה גדל.

מר להט:

אמרת 30%.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הוא צודק.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 7 -

מר יצחק גיל:

בהתחלה זה גדל ב-30%.

ההערכות לביצוע בהתחלה מחייבת הקמה של מינהלת פרויקט- שתהיה מורכבת מנציגי התברואה, גזברות, הנדסה, חינוך והסברה, דוברות, ואחרי זה –הקמת התשתיות הפיזיות הנדרשות, רכישת מיכלי אצירה, הקמת מערך הפינוי, תאום עם מתקן הקצה- במקרה שלנו- חירייה, שאמור לקלוט גם את הפסולת היבשה וגם את הרטובה, וביצוע פעולות משלימות-שזה חינוך והדרכה, פיקוח, בקרה ואכיפה.

מר להט:

אם אתה אמרת קודם שההבדל בין היום לבין העתיד הוא 30%,

מר יצחק גיל:

לא. אני אחזור.

ברגע שאתה מפריד את הפסולת אתה מעלה את הנפח ב-30%. אחר כך אתה לוקח, מתוך התוספת הזאת, אתה שם 13% לרטוב ו-87% ליבש, ואותם אתה מפנה בתדירות של 3 פעמים בשבוע. בגלל מרווח הזמן שנשאר, זה עולה ב-73%.

מר להט:

או, תודה רבה.

כלומר, ה- 30% לא רלבנטי.

מר יצחק גיל:

רצוי לבצע את ה-PILOT בשתי שכונות בעלות מאפיינים סוציו-אקונומיים שונים, שכונה חלשה יותר וטובה יותר, עם בנייה רוויה ועם בנייה צמודת קרקע, פשוט כדי ללמוד יותר טוב לקראת היישום אחר כך.

הטבלה הזאת מראה את מערך כלי האצירה הקיים היום בעיר, אלה סוגי מיכלי האצירה, אלה הנפחים שלהם ואלה הכמויות, ואלה הסוגים והכמויות שיהיו אחרי ההפרדה לרטוב ויבש. יש גידול מאוד משמעותי בכמויות מיכלי האצירה, לסבר את האוזן: בכל מקום היום בבית צמוד קרקע שיש עגלה אחת של 240 או 360 ליטר, יהיו שתי עגלות.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)

- 8 -

גב' להבי:

זה אחרי שבניתי את,

מר יצחק גיל:

הנישה.

מר זלוף:

זה אחרי שבניתי את הנישה.

מר יצחק גיל:

תכף נגיע גם לזה.

ההפרדה מתחילה בתוך הבית עצמו. היום יש לנו מיכל אחד, פח אחד שאנחנו זורקים בו.

מר זלוף:

אבל אלה שבנו את הנישה החדשה במרכז ולב בעיר, בגלל זה זה תהליך של 10 שנים, נגיע בעוד 9 שנים אליכם, את יכולה עכשיו להיות רגועה.

גב' להבי:

לא, אני אתלונן בכל זאת- למה אלי אחרונה.

מר זלוף:

הבנתי. נעשה את זה בשנה הראשונה.

גב' להבי:

זה היה בצחוק.

מר יצחק גיל:

ההפרדה מתחילה בדירות עצמן, ולכן, בנוסף למיכל שיש היום-שקולט את הפסולת המעורבת יהיה עוד פח קטן שנקרא פח שיש- לפסולת הרטובה.
בהתאמה לגידול בכמות מיכלי האצירה תגדל גם עלות האחזקה של מיכלי האצירה, וגם עלות הרכישה של מיכלי אצירה שיצאו מכלל שימו.
דיברנו על הבינוי של חדרי האשפה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 9 -

גב' להבי:

הרכישה גם מציקה לנו, לא מזמן קבענו איזה חוק עזר או איזה כלל עירוני- שהרכישה היא על חשבון התושב.

מר זלוף:

לא, לא הסכמתם לזה.

מר יצחק גיל:

כיוון שיהיה גידול בכמות מיכלי האצירה- יהיה צורך להתאים את חדרי האשפה ואת המתקנים להצבתם- לגידול בחדרי האשפה. המחיר הממוצע למ"ר תוספת בנייה לחדרי האשפה ולגומחות הוא סדר גודל של 5,300 שח'. אם בכל העיר יבנו את כל חדרי האשפה שצריך, תוספת הבינוי תהיה כ-600 מליון שח'-רק לחדרי האשפה.

גב' להבי:

וזה נופל על כל תושב?

מר יצחק גיל:

נגיע לזה.

גם הפינוי ישתנה כיוון שיהיה צורך לפנות את הרטוב במסלול מסוים ואת היבש במסלול אחר, יהיו יותר מיכלים, יהיה גידול – לא במשקל של הפסולת, אבל בכמות הפינויים תהיה תוספת של כ-27%. אם היום עולה לפנות את הפסולת בעיר כ-205 מליון שח' בשנה, זה יעלה אחרי יישום ההפרדה לרטוב-יבש- 232 מליון, עוד כ-30 מליון שח' בשנה.

חינוך והסברה: הנושא אולי החשוב ביותר כדי להצליח בענין הזה זה נושא חינוך והסברה, בלי זה התושבים לא ישתפו פעולה ולא נצליח ליישם. אני מעריך שכדי לעמוד ביעד של החינוך וההסברה כמו שצריך, צריך להשקיע לפחות כ-45 שח' לתושב-שזה כ-20 מליון שח' בכל העיר. במסגרת הפעילות של החינוך וההסברה יהיה צורך להגיע לכל דירה לפחות 3 פעמים, לבקר בכל משק בית לפחות 3 פעמים.

בנוסף לזה צריך ללוות מקצועית באמצעות גורם מקצועי, ולצערנו כנראה גם, עם ההסברה-יהיו מקרים של חוסר שיתוף פעולה של הציבור ויהיה צורך לבצע אכיפה, ואני מעריך שיהיה צורך להוסיף כ-20% למערך האכיפה הקיים-סדר גודל של כ-41 מליון שח' לכל תקופת היישום.

פתרונות הקצה: פתרון הסילוק העתידי לפסולת הרטובה והיבשה יהיה כנראה בחירייה, באמצעות איגוד ערים דן-שעומד לבנות מתקן שיקלוט גם את הפסולת הרטובה וגם את היבשה,

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 10 -

מהפסולת היבשה הוא יצור RVF. היום העירייה משלמת עבור כל טון פסולת שמגיע לחירייה, פסולת מעורבת- כ-195 שח'. מהנדסת האיגוד אומרת שהמחיר העתידי יהיה נמוך יותר, אני קצת מפקפק בנתון הזה, יש פה איזהשהם נתונים של המשרד להגנת הסביבה-שמדבר על מחירים יותר גבוהים, בכל אופן יהיה צורך להתאים את מחיר הסילוק למחיר העתידי. עכשיו אנחנו מגיעים, לקראת הסוף, לניתוח הכולל של העלויות-כמה יעלה כל הסיפור הזה. ואני מחלק את העלויות ל-2 חלקים.

גב' להבי:

מתקן ההפרדה קיים כאן?

מר יצחק גיל:

עוד לא.

מר זלוף:

מתקן ההפרדה יקום תוך שנתיים-שלוש.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

באיזו ספיקה?

מר זלוף:

1,500 טון ליום שהוא יוכל לקלוט, זה מתקן שיוכל לבצע גם את ההפרדה, וגם בסוף לייצר לבנות בעירה ל"נשר", לחברה לייצור מלט, ואנחנו בעצם נצליח מתוך ה-1,500 טון, 60% מהפסולת להפוך אותה להשבה, ללבנות בעירה, ו40% ילך להטמנה.

גב' להבי:

זאת אומרת, שחירייה יהיה ערוך לקבל פסולת יבשה לחוד ורטובה לחוד,

מר זלוף:

נכון.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)

- 11 -

גב' להבי:

ולהפחית לנו את עלות,

מר זלוף:

נכון.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

וזה תוך שנתיים, אתה אומר?

מר זלוף:

זה תוך שנתיים-שלוש, אנחנו בתהליך של הוצאת היתר, ויש את כל ההסכמים הסגורים לעניין הזה.

אני רוצה אבל להגיד משהו שהוא דווקא באמצע המצגת, שיהיה ברור: אם פתרון הקצה הזה יתן בסוף ביטוי – הוא יתן איזהשהו שלב, אבל אין לי ספק שבסוף המדינה תצטרך לעבור לטיפול טרמי-כמו שנעשה במקומות אחרים, ולקחת את אותה תוצאה של הטיפול הטרמי ולהפוך את זה למשאב אנרגיה שמסוגלת לייצר, כמו שאנחנו עושים ב"אופיס טקסטיל" היום וכו', בהפיכה לאנרגיה, לחשמל, ולמה שקורה בעולם, וזה קורה. אבל, יש התנגדות גדולה מאוד היום במשרד, המשרד אומר-עזבו, אנחנו לא מדברים על טיפול טרמי כרגע, אנחנו מדברים על הפרדה, אנחנו מדברים על מחזור, אנחנו מדברים על השבה, אבל לא עדיין טיפול טרמי. מה שיישאר בסוף, מה הבעיה? הרי בסוף יישאר החומר שהוא פחות יוכל לייצר אנרגיה, כשבסופו של יום נצליח להשתמש בטיפול הטרמי כשנזדקק לו, ואז תהיה לנו בעיה לקדם טיפול טרמי במדינה כי זה לא יהיה משאב כלכלי ואנשים לא יבואו, לא יהיה לזה ערך כלכלי וזו תהיה בעיה. היום יש בווינה, בפרנקפורט, בכל המקומות בעולם טיפול טרמי שעובד יפה, נקי, אין זיהום אוויר, אבל אצלנו זה עוד לא הגיע.

גב' להבי:

לא שאני מטיילת הרבה בחו"ל, אבל בפעם-פעמיים שהסתובבתי ראיתי מצד אחד את פחי ההפרדה האלה-שמפרידים את הסוגים, במיוחד זכוכית, נייר וכו', ואני הבנתי לפחות שהשיטה הנהוגה היום בעולם היא דווקא לא להפריד, בגלל שהגיעו למסקנה שהעלויות לא שווה, ושווה פתרון של הפרדה בקצה ולא הפרדה במקום. וכל העולם הולך על שיטה הפוכה היום.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 12 -

מר ארונו:

זה לא בדיוק. כלומר, את צודקת שכבר הפסיקו להפריד ליותר מידי זרמים-כמו שהיה קודם, זכוכית-כחולה, חומה, פלסטיק כזה, צבע כזה, צבע כזה, קרטון, נייר, היום הם בעצם לאט לאט, גם גרמניה יורדת בעצם להפרדה של יבש-רטוב לפי התכנית הזאת, כלומר אנחנו איך שהוא מתגלחים על הנסיון של 60 השנה שלהם.

גב' להבי:

העיקר שמתגלחים על הנסיון.

מר זלוף:

דרך אגב, את אומרת משהו גם חשוב- שהוא צריך להתייחס לעוד משהו נוסף. אם נצליח באמת בחוק האריזות-לייצר הפחתה במקור, כלומר שיצליחו להפחית במקור אריזות, אנחנו נקבל פחות בסופו של יום-תוצאה להפרדה ולמחזור ולהוצאות. לכן אנחנו רוצים לראות איך בעצם בסוף יגיע מקרר- לא עם מערכת הקלקרים והלטות והסטלבנדים והפלסטיקים, אלא יגיע מקרר עם איזה אריזת קרטון שהיא פחות בנפח. היום-שוקולד-אתה קונה אותו עם עשרות אריזות, ואתה מקבל בסוף קוביה קטנה כזאת של שוקולד. לכן המקור- גם הוא מהווה בעיה אמיתית.

מר רון חולדאי – ראש העירייה:

כל כדור סוכרזית באירופה עטוף בחתיכת נייר, אז בשביל מה?

גב' להבי:

בשביל זה אנחנו נעשה עסקים ירוקים בעיר.

שאלה אחרונה, סליחה אדוני ראש העיר.

אני רוצה לומר לך שב-14.11 הוקמה שדולה לטיפול בפסולת בראשות ראלב מג'אדלה, נמצאים בה גם כרמל שאמה-יו"ר ועדת הכלכלה, וממה שאני הבנתי-כבר בסוף החודש הזה- בתחילת החודש הבא הם יוצאים כבר לסידרה של סיורים, וזה מסתמנת כשדולה מאוד רצינית, שחברי כנסת מהמובילים וראשי וועדות-כלכלה, פנים ולא יודעת מה- משתתפים בה. אם יש סוגיות שהן סוגיות עקרוניות שכרוכות במדינה, במסגרת מה שקראת- יחסי ציבור או,

מר יצחק גיל:

הסברה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)

- 13 -

גב' להבי:

הסברה, חלק מתקציב ההסברה צריך ללכת לכנסת, לכיוונים של עיגון הדברים שאתה צריך כדי שהתכנית תצליח, אצלם.
ממה שאני קולטת היום, השיח הוא מאוד רציני, ראה את הכתבה של צפריר רינת אתמול ב"הארץ".

מר להט:

אתה אומר שהמתקן יטפל ב-1,500 טון ליום.

מר יצחק גיל:

40% ילך להטמנה.

מר להט:

וכמה סה"כ מגיע היום לחירייה?

מר זלוף:

3,000 בערך.

מר להט:

הוא יוכל לטפל פחות או יותר ב-50%.

מר זלוף:

נכון. צריך גם איזהשהו מתקן שהוא גם לוקח פסולת רטובה ויהפוך אותה לאנרגיה, וגם הוא אמור להתפתח. כמה יש היום? 100 טון נכנס, זה כלום.

מר להט:

ראיתי אותו, זה משחק ילדים.

מר זלוף:

אבל אם הוא יתפתח באסטרטגיה באמת שנקבעה ובכיוון הנכון-אז הוא יגיע אפילו לתוצאה שהיא בערך 200-300 טון בטווח של שנה וחצי-שנתיים.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 14 -

מר להט:

מה מקובל בעולם לגבי טיפול בפסולת- לעומת ה-50% שאנו נעמוד בהם, בעזרת ה'?

מר ארונו:

מבחינת מתקן שמטפל ב-1,500 טון, זה מתקן בין הגדולים שיש בעולם, אבל בעולם החומר שמגיע-הוא חומר שכבר מופרד ברמה הרבה יותר גבוהה, שלהערכת אנחנו נגיע רק עוד 6-7 שנים לרמה הזאת בתל-אביב.

מר זלוף:

ואל תשכח דן, שעובדים לא מעט בענין של הפסולת הרטובה- להפוך אותה לקומפוסט ולייצר זבל אורגאני מהפסולת הרטובה. אם נצליח באמת לייצר כמויות של זבל אורגאני כפי שמתארים שנדרש, ויהיה באמת תהליך מסודר בעניין הזה.

גב' להבי:

יהיו לנו עסקים לעשות עם המושבים והקיבוצים סוף סוף.

מר יצחק גיל:

הניתוח הכלכלי מתייחס לנושא התשתיות ולפעולות השוטפות. אנו רואים כאן על גבי השקף את העלויות של התשתיות לגבי כל הפרוייקט עצמו. אפשר לראות שללא הבינוי העלות הכוללת של יישום התכנית היא כ-138 מליון שח', וכולל הבינוי-734 מליון שח'. אלה העלויות השנתיות של ההשקעה בתשתיות.

מר להט:

זה סה"כ עלויות.

מר יצחק גיל:

ל-10 שנים, יישום מלא.

מר להט:

אמרת שנתיות.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)

- 15 -

מר יצחק גיל:

לא, אחרי זה היה שנתיות. אני פשוט ממהר.
זו השוואה של עלויות הטיפול השוטפות.

גב' להבי:

כלומר, הפער הוא 30 מליון בין המצב הקיים למצב העתידי?

מר יצחק גיל:

נכון.

גב' להבי:

35.

מר יצחק גיל:

זה בשוטף, לא בהשקעה.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

בשוטף, לא בהשקעה התשתיתית.

מר יצחק גיל:

לא בתשתיות.

השאלה מי יממן.

שני גורמים אמורים לסייע ולממן-אחד מהם זה המשרד להגנת הסביבה, שאמור לממן את התשתיות או חלק מהתשתיות, והחלק השני- המשמעותי יותר, זה חוק האריזות ותאגיד האריזות במסגרת חוק האריזות, שאמור לממן את כל הטיפול השוטף בפסולת האריזות. עד היום אין שום מסמך מחייב שמדבר – לא על אופן התשלום ועל כמה ישלמו, זה הכל בשלב זה-דיבורים והערכות.

אני עשיתי איזהשהו ניתוח שמבוסס על איזהשהו קול קורא שהמשרד לאיכות הסביבה נתן ל-X רשויות, ועל בסיס המדדים של הקול הקורא הזה, במידה שתל-אביב תקבל על בסיס אותם נתונים, היא צריכה לתשתיות 693 מליון והיא תקבל 135 מליון.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 16 -

אבל, החלק המרכיב העיקרי זה הנושא של חוק האריזות. במסגרת חוק האריזות-שהוא כבר מחוקק וקיים, יצרני ויבואני אריזות צריכים לממן את כל הטיפול באריזות שמצויות בפסולת. אתם רואים פה טבלה שאני עשיתי, וממנה עולה שאני מעריך שמכלל כמויות הפסולת-כ-61% מבחינה נפחית זה אריזות, וכ-25% זה משקל. על בסיס המדדים האלה אני מעריך שתאגיד האריזות אמור לממן בתל-אביב, אם העלות הכוללת-השוטפת של הטיפול בפסולת המעורבת היא כ-329 מליון, תאגיד המחזור אמור לממן כ-175 מליון. תסתכלו בבקשה על הטבלה שאני מציג כרגע: זה מה שמשלמת היום העירייה עבור הטיפול בפסולת המעורבת. כאן אתם רואים מה שהיא אמורה לשלם לאחר יישום ההפרדה לרטוב ויבש, בשוטף. זה הסיוע מתאגיד האריזות, זה ההפרש.

מר להט:

294 מליון שח' לכמה זמן?

מר יצחק גיל:

לשנה.

גב' להבי:

רק לתל-אביב?

מר להט:

תחזור על מה שאמרת?

מר יצחק גיל:

היום,

מר להט:

בגין הטיפול השנתי בפסולת,

מר יצחק גיל:

עיריית תל-אביב- 294 מליון שח'.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)

- 17 -

מר להט:

בעיר תל-אביב, לא בעיריית תל-אביב.

מר יצחק גיל:

בעיר תל-אביב. לא בבניין העירייה, בעיר תל-אביב.

גב' להבי:

הוא מנמיד לך את השוטף באמצעות התקציב של חוק האריזות מ-294 ל-153,

קריאה:

בתאוריה.

גב' להבי:

בתאוריה, כשאנחנו עוד לא יודעים שום דבר על חוק האריזות.

מר יצחק גיל:

אין שום התחייבות של אף גורם-לשלם כמה ואיך. החוק אומר שהם צריכים לממן, אין מעבר לזה שום דבר נוסף.

לסיכום: הנסיון בארץ הוא קטן מאוד בתחום הזה, למעשה יש היום רשות אחת בלבד שעברה באופן מלא ליישום של הפרדה של רטוב-יבש, זו המועצה המקומית סביון. יש PILOT בכל מיני עיריות בהיקפים קטנים,

מר זמיר:

כי ראש המועצה שם היה ב"הישרדות".

מר לוטן:

כמה תושבים יש שם?

מר יצחק גיל:

2,000-3,000, משהו כזה.

ולכן עובדתית אין נסיון, וגם כל הדברים עד היום מבוססים על הערכות.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 18 -

ההמלצה שלי: היישום בכלל של כל המהלך וכל מה שתואר פה עד עכשיו- מותנה בשני דברים: א. בקיומו של מתקן קצה שיעבוד, במקרה שלנו בחירייה. אסור בשום אופן לעניות דעתי לעשות איזושהי פעולה עם הציבור, להגיד להם-רבותי, תפרידו לרטוב-יבש כשאין מתקני קצה, וחס וחלילה לזרוק אחר כך ולהטמין את הפסולת, אם הציבור ישמע על זה אנחנו הרסנו את כל מה שבנינו. והדבר השני זה הסדרי מימון: גם עיריית תל-אביב להערכתי לא תוכל ויהיה לה קשה מאוד לעמוד ביישום של דבר כזה ללא קבלת סיוע של המדינה.

דבר אחרון: היום שיטת ההפרדה הקיימת לצרכי מחזור, הרווחת בארץ וגם בתל-אביב זה אותם מיכלים לנייר ומיכלי פלסטיק. ההערכה לי היא-שכאשר יישמו את העניין של ההפרדה לרטוב ויבש-המיכלים האלה לאט לאט, מה שאני קורה, ימותו מיתת נשיקה, אבל זה לא אומר שכבר היום צריך להפסיק, לא שלא להפסיק- צריך אפילו להגדיל את השימוש במיכלים האלה במקביל להתקדמות עם היישום על ההפרדה לרטוב-ויבש.

עד כאן. תודה.

גב' להבי:

אני מתרגמת שההצעה שלך זה לא לעשות עכשיו שום דבר, למעט הרחבת מערך ההפרדה הקיים של נייר, בקבוקים וכו', והחדרת קצת יותר תודעה.

מר יצחק גיל:

והערכות מנהלתית.

גב' להבי:

והערכות מנהלתית, וגם מעקב ולקיחת חלק אפילו בקביעת הסטנדרטים במשרד איכות הסביבה ואפילו במסגרת חוק האריזות-כדי להבין באמת אם המקור הכספי הזה יכול להוות איזהשהו צינור שזורם גם לכיוון תל-אביב.

מר זלוף:

אבל את צריכה לזכור שיושב עלינו חוק שחוקק, שקבע בעצם שאנחנו צריכים מאוגוסט 2011 להתחיל בטיפול באריזות. אבל מכיוון שהמשרד עדיין לא סיכם את התהליך עם תאגיד האריזות ואין סיכום בין הרשויות לבין תאגיד האריזות-מה הוא מממן ומה לא, אנחנו עדיין מדשדשים. אבל באיזהשהו מקום אנחנו נצטרך להתחבר לחוק האריזות, כי זה מחייב אותנו.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 19 -

גב' להבי:

O.K, אבל חוק האריזות בעיר תל-אביב יפו, אתה יכול לבסס את כל הפעילות אתו בשלב הראשון על בתי העסק בעיר. אתה לא חייב בשלב הראשון, אם אני הייתי בוחרת מתחם-לא היתי הולכת על שכונה בשלב הראשון, היתי הולכת על מתחם עיסקי-כלכלי, והייתי עושה את החקר לנושא חוק האריזות, שגם יותר קל לי לעבוד מול תאגיד האריזות ומול כל הגופים-על מתחם שהוא עיסקי. כמה אריזות כבר יש לאשה כמוני בבית ? פעם ב-10 שנים מקרר.

מר זלוף:

לא.

גב' להבי:

אתה מדבר על קרטונים.

מר זלוף:

על גביע הקוטג', על קרטון החלב, על הסרדינים, על השימורים, על סלסילה שאת קונה,

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

על שקית גרעינים.

מר ארויו:

כשאת קונה משחת שיניים "קולגייט" זה בא עם שתי אריזות, יש את הטיובה ויש את הקרטון.

מר להט:

זה הולך הרבה יותר רחוק.

מר זלוף:

זה מתחיל במקור. אבל מכיוון שתאגיד האריזות מכנס בו את כל העסקים הגדולים במדינה, כמו קוקה-קולה, ושטראוס, ואוסם, ותנובה, וכו'-הוא אתם מייצר תהליכים של הקטנת אריזות, כי הם משלמים על זה בסוף-בקצה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 20 -

מר להט:

זה מתחיל היום בשינוע, כאן זה מתחיל, איך בא המשטח, איך הוא ארוז.

מר זלוף:

נכון.

אז עכשיו הם מתחילים להבין שהם ישלמו על זה בקצה, אז הם צריכים להקטין את אותן אריזות במקור.

מר להט:

מה דעתך?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

את הגרף של עלית כמות הפסולת פר נפש בתל-אביב, מבינים שגם היום צריך להסתכל על מציאות שאולי כמות הפסולת פר נפש תלך ותעלה עם הזמן. אין לנו הבטחה שלא. זאת אומרת, כשמדברים על כלי אצירה היום- זה לא בהכרח יתאים למה שיקרה בעוד 20 שנה, מה שהספיק לפני 20 שנה לא מתאים היום. השאלה אם זה נלקח בחשבון בעבודה.

מר יצחק גיל:

בעבודה נלקחה בחשבון רזרבה של כ-30% מראש, שהיא לא בנויה למעשה על הגידול-שהוא יהיה יחסית להערכתי איטי, הגידול עצמו של ייצור הפסולת לנפש, אלא על מקרים יותר קיצוניים-של סופי שבוע עם ארועים ודברים כאלה, כדי למנוע מצב של גלישה של פסולת מהמיכל.

מר ארויו:

זה ידוע שבמטרופולין יש גידול של בין 2% ל-4% כל שנה, קודם כל.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

עכשיו, מה דעתי: קודם כל דעתי היא שמדינת ישראל מחפשת פתרונות, במקום לחפש את הפתרונות במקום שבו נכון לחפש אותו. אני לא התרשמתי שבברצלונה הם מאוד מרוצים מהמיכלים וממה שקורה. הם אמנם עושים הפרדה בשטח, אבל בסוף הם לא כך נהנים, לא כל כך מרוצים ממה שקורה.

אני טוען שבעניין של מחזור צריך לטפל דרך טכנולוגיות ודרך היצרנים, ובשום אופן לא דרך הצרכן הפרטי- שמאופי העניין הוא שונה אחד מהשני בצורה קיצונית. יש הבדל עצום בין מי שגר

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 21 -

בוילה לבין מי שגר בבית משותף, בין בית משותף ישן לבית משותף כזה, משפחות ברוכות ילדים בדירת 3 חדרים לעומת 2 אנשים שגרים בדירת 1,000 מ"ר, יש הבדלים עצומים בעניין. מה שצריך לעשות זה לטפל קודם כל מראש בכל תחום האריזות. מי שרוצה להקטין את כמות האריזות צריך לוודא שלא כל גרגר של סוכרזית יהיה ארוז בשקית נייר, אלא זה יגיע במיכלים שהם לא מיכלים מתכלים אלא מיכלים שאפשר למלא אותם, ולחילופין, בכל מקרה, לא בחמרים או בדרכים. אני אתן דוגמא לדבר שאני מתחבט אתו כל פעם, שאני חי אתו ביומיום. אנחנו שותים בבית חלב עמיד, כי אנחנו שני אנשים ובכל מקרה אם תהיה שקית חלב רגילה-היא תתקלקל. מי שרואה מה שקורה לבן אדם שרוצה להכניס לפח אשפה קופסת חלב עמיד, כמה אנרגיות צריך להשקיע כדי לקפל את זה ולעשות, כדי שזה ישתטח מחדש, מבין שרוב האנשים בסוף מכניסים את זה כנפח שלם, והוא לא מתכווץ כל כך בקלות, הוא לא מתכווץ טוב. אני טוען שצריך לטפל בדברים האלה דרך הדבר הזה, וגם להגיע למה שנקרא, אפשר לקנות יוגורט בליטר ולא ב-300 סמ"ק או 200 סמ"ק כל גמדון. גמדים קוראים לזה היום כבר, כל ילד מנה אישית, כל בים –מנה.

מר יצחק גיל:

בתוך איזה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

וזה בתוך אריזה.

אז זה הדבר הראשון.

והדבר השני הוא חד משמעי בעיני, וכל האנרגיות שאנחנו מבזבזים עכשיו תלכנה לטמיון, ממש תלכנה לטמיון, זה העניין שההפרדה צריכה להעשות במפעלי מחזור שאליהם שופכים את הכל, והטכנולוגיה צריכה לעשות את ההפרדות.

גב' אבי-גיא:

השאלה אם אפשר לעשות את זה, זה ניתן באיזהשהו מקום?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא אומר דברים שלא נעשים, אני לא אומר דברים שהם לא ניתנים לביצוע, ואם הם לא ניתנים לביצוע היום הם יהיו ניתנים לביצוע מחר, צריך לייצר את ה-INCENTIVE הכלכלי כדי שזה יקרה, וזה יקרה. הטכנולוגיות קיימות. אנחנו יכולים לראות היום מתקן בחירייה-שאליו

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 22 -

שופכים את כל הפסולת, והוא מפריד את היבש מהרטוב, והוא עושה אחר כך ביו-גז וחשמל וכן הלאה. כל התהליכים האלה הולכים ומתייעלים. כמו שבעבר התפלת מים נעשתה בטכנולוגיה אחת והיום היא מתבצעת בטכנולוגיה אחרת, גם הנושאים שנקראים הפרדה. מה היתרון? היתרון בהפרדה בקצה הוא שקודם כל בן-אדם לא עוסק בעניין-איפה, כמה למה, ובני אדם יש להם מן תכונה כזאת, הם טועים. הוא זורק את העגבניות לתוך היבש ואומר-אוי! טעיתי!. בני אדם טועים. דבר שני: אני עוד לא רואה את המציאות שבה בתל-אביב אפשר להכפיל או לשלש את כמות המיכלים ברחוב. אני נבחרתי לפני 13 שנה, כל המיכלים החדשים שנרכשו והובאו והיו ונכנסו שנתיים קודם או שנה קודם, הירוקים האלה, עמדו ברחובות. עד היום יש לי עדיין מיכלים שלא מצאנו להם פתרונות בתוך הזה. סוף סוף הגענו למציאות שהצלחתי להכניס את כל המיכלים למה שנקרא- לחצרות הבית, ועכשיו אתם תתחילו את כל התהליך מחדש? זה לא יעמוד.

מר זלוף:

אנחנו גם נסיים את התהליך.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנחנו נסיים, כן.

אני טוען שאם היו לוקחים את כספי היטל ההטמנה, ובמקום לפזר אותו ולפזר אותו ל-1,001 דברים היו משקיעים אותו אך ורק לנושא הזה של פיתוח אמצעי הפרדה בקצה-כדי לייצר מהדבר הזה את כל החמרים הדרושים, שופכים, מפרידים, לוקחים, עושים. פרט לדבר אחד שהוא נעשה בכל העולם וגם פה אין בעיה לעשות אותו-מה שנקרא כל הקרטונים שמחייבים את בעלי העסקים ואלה שיש להם קרטונים תעשייתיים וכן הלאה, שאותם אורזים, משטחים, אוספים וכן הלאה. דרך אגב, היום בארה"ב יש מיליארדר שעושה כסף אך ורק משימוש חוזר של קרטונים. הוא דואג לאסוף את הקרטונים, הוא מסדר אותם מחדש ומשווק אותם מחדש בחצי מחיר לכל השימושים האפשריים. מיליארדר! חברה גדולה-אמריקאית, יזם.

מר זמיר:

אצלנו יש אחד כזה בבקבוקים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

רבתי תשימו לב, לא, זה כן חשוב. מדינת ישראל עשתה דבר מדהים, היא עשתה דבר שקוראים לו פקדון על בקבוק. מרגע ששמו פקדון על בקבוק-נעלמו הבקבוקים מהרחוב.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)

- 23 -

מר זלוף:

חבל שזה לא על הגדולים.

מר להט:

דבר עם ש"ס.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה לא מעניין, זה כן מעניין, אבל זה לא בדיוק מה שאנחנו צריכים לטפל, בפושעים צריכה לטפל המשטרה. אבל אותי לא מעניין בעיקרון. נוצר INCENTIVE שבגללו ילד אוסף בקבוקים, הומלס אוסף בקבוקים, בקבוקים נעלמו מהנוף התל-אביבי. מרגע שחוק הפקדון נכנס, אין בקבוקים ברחוב התל-אביבי, זאת עובדה. ואותו דבר אם היו עושים על הבקבוקים הגדולים-לא היו צריכים בכלל את כל הפיילות המסריחות האלה,

מר זלוף:

כלובים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שסותמות מדרכות צרות וגורמות ללכלוך והפרעה ברחוב, וכל זה בגלל זה שמישהו שתל את הרעיון האידיוט,י,

מר להט:

את רעיון האויים הזה

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כאילו זה יוטל בסוף על הצרכן. קשקוש!

מר זלוף:

קוראים לזה כלובי אריות ראש העיר.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 24 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כלובי אריות.

וזה בדיוק הדבר שצריך למנוע אותו.

לכן אני טוען שכל ההתעסקות כפי שאנחנו מתעסקים בהם כאן, זה הכל פופוליזם שנוגע לאנשים שרוצים קרדיט ברמה הפוליטית, אין לזה שום קשר לתועלת המעשית. התועלת המעשית היתה צריכה להיות אך ורק לטפל באריזות, ולחייב, אם חושבים שזה דבר חשוב, לא לאפשר "גמדים". מה קרה?

מר זלוף:

גמדים, אתה יודע, זה ששייה, ואז אריזת קרטון לשישיה, ואז אריזה על אריזה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אתה מספר לי? יש לי נכדים.

בקיצור, אני אומר שעד שאני לא אראה שההתייחסות של הממשלה היא רצינית ברמה המקצועית, רצינית ברמה המקצועית זה אומר-שההסכמים עם החברות הם הסכמים אמיתיים, שיש השקעה אמיתית במפעלים שמסוגלים לקלוט, שכספי ההטמנה הולכים ולא מפוזרים סתם-אלא אך ורק לפתרונות קצה כפי שצריך, ויש מי שקולט ועושה, אני אומר- ללכת מבחינת עיריית תל-אביב בדרך הכי מדודה האפשרית כדי לא להיגרר למה שקרה בזמנו עם "אמניר", שבסוף אספו את זה. היה בזמנו עם "אמניר" אסף ברעננה והיו שופכים לפסולת, זה מה שעשו, כי לא היה מי שיקלוט. אבל זה נתן לכל האזרחים הרגשה טובה שהם ממחזרים.

מר זלוף:

ביילסקי כל הזמן מדבר על זה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מתקשה בפעולות מסוג זה, אתם יודעים את זה, לכן במה שלא עובד ולא אמיתי-אני אומר בפרצוף, זה לא אמיתי. מה שמגעגע כמו ברווז, שוחה כמו ברווז, מנסה לעוף כמו ברווז, הוא כנראה ברווז.

מר זלוף:

מה שנעשה הוא מה שנדרש בחוק.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 25 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה שנדרש בחוק אנחנו נעשה, את המינימום ההכרחי המתחייב בחוק, אני לא מתכוון להצטיין ולבזבז את כספי הציבור המיותרים. זה בדיוק כמו שעכשיו, ואני אומר את זה כאן, ואפילו אפשר לכתוב לפרוטוקול. בדיוק כמו שבחרו את הדבר הפחות נכון, היותר יקר- לנושא הבוצה בשפד"ן ובאיגודן. שבמקום לשרוף אותו-כמו שהיום כבר שורפים, הולכים ומנסים למצוא ולעשות מזה קומפוסט, הקומפוסט הזה לא יהיה לו שימוש, ובסופו של דבר הוא יוסע משם להטמנה סתם, בעוד שמתקן שריפה היה פותר את הבעיה במקום.

את התהליכים האלה כבר למדו בעולם וכבר חוזרים חזרה מהם, אצלנו גם אצלנו, כל מה שיכול להיות קיצוני בנושא קרינה, אז גם בנושא מתכת פיפס-אלפיון, פרומיל-יימנעו מלהשתמש בזה. מה לעשות? זאת המציאות. חבל, אבל אני אומר את הדברים בצורה הכי פשוטה.

עכשיו, היות שאני לא אוהב לבזבז כספי ציבור, אז תעשו את המינימום ההכרחי על פי החוק. תודה רבה.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

פורמלית אנחנו נסכם שהנהלה אישרה עקרונית את המתווה של התכנית.

גב' להבי:

לא, לא אישרה את המתווה, מתווה מצומצם.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה המתווה שהם הציגו.

מר זלוף:

ל-10 שנים.

מר להט:

הנהלה שמעה את המתווה.

גב' להבי:

ממה שהבנתי, הגענו למסקנה שהמתווה הזה הוא FAR AWAY.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 26 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנחנו מחוייבים במתווה הזו ואנחנו נעשה אותו, וכל מה שאנחנו עושים, אם אנחנו עושים, אנחנו המצטיינים.

מר זלוף:

נכון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זאת הגישה.

את דעתי אני צריך להגיד, מה לעשות!?

ההנהלה החליטה לאשר עקרונית את התוכנית האסטרטגית שהוצגה להפרדת פסולת במקור לזרם רטוב ויבש ויישום חוק האריזות וזאת בכפוף להבטחת מקורות מימון הנדרשים לשם כך מהגופים השונים.

70. שדרוג ושיפור תשתיות מוסדות אגף קהילה, נוער וספורט:

מר חוברה:

(הצגת הדברים מלווה במצגת) במסגרת שיפור הנראות כלפי תושבי העיר אנו מדברים על מהלך גדול שהחל ויתמשך בשנים הקרובות. כשאנחנו מדברים על הלב הפועם של הקהילה, על חיבוק של התושבים, עם מוכוונות כלפי התושבים- דיברנו שהנראות צריכה להיות אחרת ממה שהיתה בשנים האחרונות, ואכן התחלנו לעבוד. והנה לפניכם משהו קצת דינאמי במסגרת מה שנעשה.

(הצגת סרט)

מר חוברה:

זה לא כולל השקעה של 50 מליון שח' שיושקעו במרכז המוזיקה על-שם תד אריסון.

גב' אבי-גיא:

אתה מתכוון לשטריקר?

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 27 -

מר חוברה:

כן. המכונה שטריקר. ובאמת אנחנו לא קוראים לזה שטריקר- אלא מרכז המוזיקה תל-אביב על-שם תד אריסון.

כאן אנחנו רואים את הביצוע, אם תסתכלו, מתקני הספורט שראינו אותם-בהיקף של כ-11 מליון, מכוני הכושר-שזה מהלך גדול, גדול שאנחנו עוד נדבר עליו תכף בהמשך-בהיקף של 14 מליון. אנחנו מדברים על מועדוני הנוער השכונתיים, מי שהיה היום ביד אליהו ונכנס, לא הצלחתי לקחת אותך מנחם לשם, אבל מועדון הנוער השכונתי ביד-אליהו הוא אחד הדברים המדהימים שקורים ממש בימים האלה, עוד מעט נחנך אותו-במסגרת המהלך הגדול של מועדוני נוער שכונתיים, שהראשון החל בבית דני לפני 3 שנים.

שיפוצים של המרכזים הקהילתיים במסגרת שש"ת, אנחנו מדברים על שיפור הנראות, חזיתות, לובי, שרותים, כל הדברים המאוד מזעזעים, היו לנו מוסדות שהשרותים היו ממש מעליבים, וראיתם איזה דברים מדהימים ויפים-ברמה של בית מלון ואפילו קצת יותר מזה. חדרי הפעילות מקבלים מתיחת פנים וכך הלאה.

הקאונטרי קלאבים הקהילתיים, ואני מרגיש את הקהילתיים, כי אלה הם מרכזים קהילתיים שהם משודרגים בתפיסת עבודה של קאונטרי קלאב, מקבלים מהלך גדול של מתיחה, שיפוץ, נראות, בהיקפים של 26 מליון שח'.

אודיטוריוםים-2 מליון. וציינתי כבר את הקונסרבטוריון הישראלי למוזיקה.

אם אנחנו מסתכלים על מה אנחנו מתכננים ב-2012:

בית דני, אנו מדברים על מכון כושר, הוא נמצא כרגע במרתף, הוא יצא מהמרתף, יעלה כלפי מעלה, ולמרתף אנחנו נעביר את מועדון הנוער השכונתי, שהוא כאמור הראשון שנבנה בעיר תל-אביב. נעביר אותו למרתף, אבל זה לא מרתף שאנחנו מבינים ומכירים, אלא מרתף שבחציו יש לו, בוא נגיד, הוא חצי כלפי מעלה, הוא תקרה מאוד גבוהה, יש לו דלת כניסה נפרדת, הוא מאפשר אוטונומיה לנוער בצורה ראויה, הנוער רוצה את זה, כך שזה יהיה הצרחה- מועדון הנוער ירד למרתף ומכון הכושר יעלה למעלה. נשפץ את השרותים, נטפל בתקרה האקוסטית, זוכרים את הנראות?אתה נכנס למקום שיש לו תקרה, קירות צבועים והכל- זה עושה את כל הנראות.

גב' אגמי:

מה עם שכונת שפירא, עם הנוער?

מר חוברה:

נגיע, נגיע לזה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 28 -

בית צ'רנר-אנו מדברים על מכון כושר חדש בסדר גודל של כ-5 מליון, תראו איזה חוס. אתם רואים את הרצפה? קונטור וצבעים הפוכים יהיו בתקרה. זאת אומרת, מי שיימצא במכון, מה שהוא רואה על הרצפה-יראה בצבעים הפוכים באותה צורה גיאומטרית-כלפי מעלה. אנחנו מדברים על אולם הספורט שהופך להיות מכון כושר בצורה מאוד ראויה, עם מתיחה גם של חדרי פעילות.

אם אנחנו נעבור לנווה-אליעזר, זוכרים מה שאמרתי לגבי בית דני? המרתף מועדון נוער, אותו דבר יהיה בנווה אליעזר, כאשר בחלק העליון, שם יש את מועדון הקשישים שעבר לרחוב,

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

מוצא.

מר חוברה:

לרחוב מוצא. הוא יהפוך להיות מכון כושר, והנוער ירד למרתף. אנחנו מדברים על מתיחת פנים מדהימה בנווה-אליעזר, כשלנווה אליעזר יש אופק התפתחותי מאוד מאוד משמעותי-עקב הבנייה שמתוכננת באזור.

קאונטרי קלאב קהילתי נווה שרת: אנחנו מדברים על מכון כושר ושיפוץ המלתחות, על אחד ממגרשי הטניס שנמצאים צפונים לבריכת השחייה הקיציית. אנו מדברים על מכון כושר שכבר מזמן היה צריך להיבנות שם, כיוון שהפוטנציאל של, בואו נגיד, הפוטנציאל של האוכלוסיה שנמצאת בנווה שרת-שהיא שכונה דרומית אבל עטופה בשכונות חזקות, וגם קהילת ההי-טק שנמצאת בצמוד, שבעצם היא מהווה איזה מן BOST, כי הם מנויים עיסקיים שבאים, צורכים והולכים, הם לא יושבים כריחיים על התושבים אלא הם נותנים חמצן עיסקי לפעילות.

גב' אבי-גיא:

ההוצאה היא על המבנה? ההוצאה כוללת את הציוד?

מר חוברה:

כן.

גב' אבי-גיא:

את כל הציוד? הבנייה, ההתאמה והציוד?

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 29 -

מר חוברה:

כן. כולל פתיחה של הדבר הזה לפעילות.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

והכל בסטנדרטים של גורדון. ראית את גורדון? בסטנדרט הזה. גם בדרום יהיה סטנדרט כזה.

מר חוברה:

כמו שאמר המנכ"ל, אנחנו מדברים על סטנדרט שהוא ראוי ומשמעותי.
רק להבין: נווה שרת-מכון הכושר נמצא במשרדים, בלובי, שזה כבר, איך אומרים-זה כבר בושה, המקום הזה באמת ראוי לקבל את מתיחת הפנים הזאת.
קאונטרי קלאב קהילתי רמז-ארלוזורוב: פה מדובר על מענה לאוכלוסיה שאם היא מסתכלת ימינה ושמאלה-אין לה מענה ראוי של מרכז קהילתי, והתקבלה החלטה בהנהלת העירייה לתת לה מענה של קאונטרי-קלאב קהילתי. זה גם מרכז קהילתי וגם קאונטרי קלאב.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

ועוד קאונטרי בשוק הסיטונאי, שאנחנו גם.

מר חוברה:

נגיע גם לזה מנחם, אנחנו לא נשכח את זה.
ואם אנו מדברים על שבטי הצופים, אנו מדברים על 8 מליון שח' שמושקעים בשיפוץ של שבט דיזנגוף, החורש, הגבעה, ותל-ברוך צפון, רק שבתל-ברוך צפון עוד לא קיבלנו החלטה על המקום הסופי. אין החלטה, נצטרך לקבל החלטה בעניין הזה.

גב' אבי-גיא:

איפה זה? באיזה מקום זה יכול להיות?

מר חוברה:

תל ברוך צפון, בקצה השכונה, על גבול רמת השרון.

גב' אבי-גיא:

לצד נתיבי איילון או לצד בני אפרים?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)

- 30 -

מר חוברה:

נתיבי איילון.

גב' אבי-גיא:

זה קרקע עירונית?

מר חוברה:

כן.

מר לוטן:

ליד הגינה של רמת השרון, איפה שהגינה.

גב' אבי-גיא:

אני יודעת בדיוק.

מר חוברה:

לא כולם אוהבים את זה.

גב' אבי-גיא:

מי לא אוהב את זה? רמת השרון לא אוהבת את זה?

מר חוברה:

לא לא. התושבים מתל-ברוך צפון.

גב' אבי-גיא:

למה?

מר חוברה:

כי זה עושה רעש.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 31 -

גב' אבי-גיא:

יש בכוכב הצפון גינה נפלאה, חדשה, אז השכנים באים ומתלוננים שבני נוער עושים להם רעש בלילה. זה תמיד יש.

מר לוטן:

אני גר שם ואני לא אתלונן.

מר חוברה:

פרויקט מחשוב: אנחנו מדברים על מהלך שהוחלט עליו ממש בימים האחרונים, שאמור לתת לנו מענה עכשווי. בשקף הזה אנו יכולים לראות שאנו מדברים על חיבור של כל המרכזים הקהילתיים, מרכז קהילתי זה שם כולל למוסדות של האגף, לרשת של האגף. אנחנו מדברים על כך שתהיה אפשרות של עבודה מחשובית מול מקבלי השרות שלנו, באופן שתהיה טרנזקציה כספית שמתבססת על מידע אמין-עכשווי, מה שכרגע אין לנו. אין לנו כרגע שום אפשרות לתת מידע עכשווי ON LINE ללקוח באופן שיגיד-את זה אני רוצה, את זה אני רוכש, במידה שאני צריך משהו אישי, אני אגיע למרכז הקהילתי, אני אשב עם מי שצריך לשבת, כמו וועדת הנחות וטיפול אישי. אבל כשאנחנו מדברים על מה שקרה בעיר, בעירייה, בשרות לתושב, אנחנו מאחרים. קבענו לעצמנו לוח זמנים-שאים נעבוד בו נכון, בתמיכה של אגף המחשוב וכל הגורמים העירוניים, אנחנו מדברים על כך שכבר בספטמבר הקרוב אנחנו נעבוד אחרת לחלוטין ממה שעבדנו עד עכשיו. זאת אומרת שאנחנו מדברים על תוכנת חוגים שמאפשרת ללקוח לקבל את המידע בזמן אמת, ומאפשרת לו גם את הטרנזקציה הכספית-שהיא בעצם המבחן האמיתי. כי אם אני סומך על עיריית תל-אביב, ואנחנו יודעים שהתושב סומך על עיריית תל-אביב יפו, אנחנו יודעים שהוא אוהב את השרות שלנו, אבל הוא לא יכול לקבל את זה בצורה הראויה שמתאימה לזמן שבו אנחנו נמצאים. אני חושב שבנקודה הזאת אנחנו מדברים על מהלך גדול וראוי של עבודה, וחובת ההוכחה עלינו.

וכשאנחנו מדברים על פרויקטים בבדיקת היתכנות, זה כבר המנכ"ל-קאונטרי קלאב קהילתי שוק עלייה.

מר לוטן:

מנחם, תראה את בן-עטר. בהמשך לשיחתנו על פלורנטיין-צפון יפו.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)

- 32 -

גב' אגמי:

זה עדיין לא נותן מענה לתכנית של שפירא.

קריאה:

גני ילדים. עוד שנייה, תני לי לסיים.

גב' אגמי:

תכנית 2012,

מר חוברה:

עוד שנייה, רק תני לי לסיים.

גב' אגמי:

אני רוצה לדעת מה התכניות של שכונת שפירא.

גב' להבי:

לא לא, אני רוצה להשאיר את דרויאנוב בלי להרוס אותו,

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

ובית ספר? מה זאת אומרת,

גב' להבי:

ובינתיים לבנות מבנה במכבי צריפין. אני מוציאה לך מכתב. זה עולה להחלטה,

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה לא מחר בבוקר.

גב' להבי:

בינתיים יהיו לך גני ילדים בדרואנוב. אין מה להרוס את זה.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה לא קשור לדיון הזה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 33 -

גב' להבי:

לא. את בית הספר תעשה במכבי צריפין, זה רק בית ספר לתקופת המעבר. אני אכתוב לך. אין מה להרוס.

מר חוברה:

שני פרויקטים שהתחלנו כבר. קאונטרי קלאב קהילתי שוק עלייה הוא בעצם המקביל לרמז-ארלוזורוב, כי הוא בעצם מהווה השלמה למרכז הקהילתי בן-עטר שבשכונת פלורנטין. יש שם כבר תהליך של שיתוף ציבור, התושבים כבר מבינים שאנחנו מתכוונים ברצינות, עוד מעט הם יראו גם הריסות של המבנה של המקווה. שמי שלא ביקר במקווה, לפני ההריסה מוזמן לבקר, יש שם גרפיטי, יש שם פשפשים, יש שם את כל מה שצריך כדי להגיד- צריך להסיר את זה ולתת לשכונה מרכז קהילתי ראוי.

גב' להבי:

מה גודל המגרש?

מר חוברה:

אין אפילו דונם, משהו כמו 600-700 מ"ר, כשאנו מדברים על 900 מ"ר בנוי.

גב' אבי-גיא:

מוותרים על המקווה?

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

אין כבר מקווה מזמן שם.

מר חוברה:

הוא נראה ממש בית מטבחים, הוא יותר בית מטבחים מאשר מקווה, הרוס ונתוץ, ולא השאירו שם אבן על אבן. אבל הדבר החשוב זה להגיד שבאזור הזה תינתן תשומת לב קהילתית ראוייה-הן מבחינת מרכז קהילתי והן מבחינת קאונטרי-קלאב קהילתי, שזה מענה שכבר ניתן כפטריות אחרי הגשם, שהעירייה נכנסה לשוק של הקאונטרי קלאבים.

קריאה:

הם קרובים.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 34 -

מר חוברה:

הם קרובים, אבל כל אחד מהם-יש לו, ועבדנו עם המחלקה לתכנון ארוך טווח, ואנחנו יודעים שאנחנו הולכים על מהלך שיתן מענה לשנים הבאות. אני חושב שבנקודה הזאת, כל מה שקבענו לעצמנו כעירייה- שאנחנו רוצים שהתושב יראה את השרות שלנו. ראיתם את המצגת הדינאמית הזאת, היא לא סתם, היא אפילו עושה עוול למציאות בשטח. רק לשינוי שנעשה בבני-ברית, הן מבחינת המגרש האדום והן מבחינת המבנה, זה כמו יציאה מכלא סינג-סינג ליציאה למרחב הפתוח, שבמקרה נמצא באזור הזה. אני סיימתי.

גב' אגמי:

אני רוצה להתייחס לבני ברית: בבני ברית יש את המועדון של חד הוריות, קומה רביעית, ויש בעיה מאוד קשה של עלייה, ולא חשבו על מעלית.

מר חוברה:

יש מעלית, עוד רגע תהיה מעלית. בחודשים הקרובים תוכלי ללחוץ על כפתור ולעלות למעלה במעלית.

מר להט:

כמה הוא סה"כ התקציב שמדובר עליו?

מר חוברה:

בוא נגיד שאם אנחנו מדברים על 76 ועוד 50 זה כבר 120,

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

השוק הסיטונאי זה עוד 50 מליון.

מר לוטן:

ל-2012, אם אתם תאשרו, 47 מליון.

גב' להבי:

על קהילתי.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 35 -

מר לוטן:

קהילתי בלבד.

מר סולר:

אני רוצה לומר כמה דברים, בעשייה יש הרבה דברים ולא אתייחס לכל הדברים. אני רוצה אספקט נוסף על חלק מהפרוייקטים שדוברו-שנעשים כרגע ושצריכים להיות איזהשהו מודל חיקוי שלנו גם בעתיד, ודווקא בעולם הספורטיבי שאני מלווה. האחד, הזכרת באמת, היה בסרט שידרוג של שני מגרשים ביפו- ברח' בעל-שם-טוב שבעצם שודרגו והפכו לדשא סינטטי, והשני לא מוזכר פה,

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

הוזכר- בית דני.

מר סולר:

הדבר הנוסף זה האולם החדש שיוקם בצפון מערב העיר.

גב' להבי:

גם חסן ערפה, יש הרבה אולמות שלא הוזכרו.

גב' אבי-גיא:

איפה צפון מערב העיר? במה?

מר סולר:

בבית הספר.

גב' להבי:

גם איפה אוסישקין ישבו בסוף.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

איפה שהיה בית ספר ויצ"ו צרפת, בונים שם בית ספר גדול מאוד.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 36 -

מר סולר:

הפואנטה שלי היא-שאלה שני מקרים שהם מצד אחד מאד מאד נכונים ציבורית, כי הם בעצם איזהשהו שרות טוב לקהילה במובן הספורטיבי-ברמה הגבוהה ביותר שיכולה להיות. מגרשים סינטטיים הם גם חוסכים במים ויש כאן איזשהו ערך נוסף מעבר לספורט. והדבר השלישי, לפחות כפי שאני רואה את זה, ואני לא יכול להגיד שהדבר הזה הוא כלכלי, אבל יש בו איזושהי חשיבה ארוכת טווח-כלכלית, של עלות חד פעמית גבוהה מול עלות שוטפת שהיא יורדת, זו חשיבה נכונה, ואני חושב שדברים כמו-שידרוגים לדשא סינטטי-זה מצד אחד, ומצד שני הקמת אולם, והזכרתי את האולם כי זה אולם רב תכליתי, זירת כדוריד, שהוא יותר גדול והעלות שלו הרבה יותר גדולה, הוא עולה 25 מליון שח', אבל בשוטף-זה אולם שמסוגו לא נצטרך לסבסד כל שנה כעירייה, אני מקווה מאוד, כי הוא יוכל בעצם להכיל הרבה יותר פעילות ספורטיבית בו זמנית וגם לגבות יותר, ואז להחזיק כלכלית, אני חושב שזו הדרך הנכונה לבנות ולהמשיך ולקדם את הספורט והדברים האלה, ואני מברך על הפרויקטים האלה מאוד.

גב' אבי-גיא:

אפשר שאלה?

כמה תושבים צעירים ומבוגרים, לכמה תושבים- פחות או יותר בגדול מיועדים כל הקאונטרי-קלאבים האלה, וכמה האחזקה השוטפת שלנו תעלה, מכיוון שאני מניחה שהמחירים של החברות בקאונטרי-קלאבים האלה תהיה יותר נמוכה מאשר בקאונטרי קלאב פרטי.

מר חוברה:

קשה לי להגיד לך כרגע מספרים ונתונים, הם קיימים אגב ואין שום בעיה שאנחנו נעביר אותם. אבל אנחנו מדברים על כך שאנחנו נותנים בדרום יותר סבסוד לפעילות, בצפון פחות, מן הסתם כיוון שההכנסות גבוהות יותר. אין לי כל ספק שאנחנו מדברים על מערכת שמתנהלת באוריינטציה חברתית קהילתית אבל על פי עקרונות המגזר הניהולי הפרטי. אבל המטרות שלנו הן חברתיות, ואנחנו כל שקל מחזירים בחזרה לתושב. אין לי כל ספק שבדרום-כשאנחנו בונים את בן-עטר, כשאנחנו בונים את הקאונטרי-קלאב הקהילתי, בוודאי בשנים הראשונות הסבסוד העירוני יהיה מן הסתם מאשר סבסוד של קאונטרי-קלאב רמז ארלוזורוב.

גב' אבי-גיא:

זה מיועד לאלפי חברים?

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 37 -

מר חוברה:

בטח, וודאי וודאי.

גב' אבי-גיא:

כי הרי כל קאונטרי מבוסס בכל זאת על חברות.

מר חוברה:

אם אנחנו מדברים לדוגמא על ברבור-שעכשיו עובר ממרכז קהילתי להיות קאונטרי-קלאב קהילתי, הוא קרוב ל-2,500. זאת אומרת שאם הוא יהיה קאונטרי קלאב קהילתי, הוא יכול, על אותם מתקנים שקיימים היום, שמשודרגים עכשיו, להוסיף עוד כמות משמעותית, מה שיאזן גם את התקציב שלו. נכון שיש גם הוצאות, אבל את יודעת-אם אתה מנהל את זה נכון, אתה יכול על אותן הוצאות לתת יותר ויותר שרות ללקוחות מבלי שתפגע בשרות.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

בגורדון יש כבר 2,000 מינויים.

גב' אבי-גיא:

המגדלים בנחלת יצחק, שזה מקום מקסים.

מר חוברה:

זה הכי גדול, זה 4,000 חברים.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

זה קרוב ל-4,000 חברים. גורדון יגיע, עכשיו יש לו 2,000, אני מניח שהוא יגיע בין 3,000 ל-4,000.

גב' אבי-גיא:

יש גם איזהשהו שלב, וטוב שיש ריבוי חברים, אבל מגיע איזהשהו שלב שזה כבר הופך להיות עולה על גדותיו.

מר חוברה:

אני לקוח בקאונטרי-קלאב קהילתי נווה שרת, ואני מבין היטב את מה שאת אומרת, היטב. אני רק אומר דבר אחד: כל לקוח יודע למצוא את המקום שבו הוא יודע שאין עומס, ואני מוצא את

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 38 -

זה, וכל לקוח מוצא. זאת אומרת, אם אתה מגיע בשעה מסוימת שיש גם התעמלות, ביום שישי בבוקר יש התעמלות נשים במים, אני יודע שאני לא אבוא בשעות האלה כי לוקחים שני מסלולים, אז אני מגיע או לפני או אחרי, וכמוני עושים עוד הרבה אחרים.

גב' אבי-גיא:

ושעות הפעילות הן מהשכם בבוקר ועד חצות?

מר חוברה:

06.00 בבוקר עד 22.00- בלילה. דקה לפני 22.00 אין אישור לסגור את המתקן.

גב' אבי-גיא:

7 ימים בשבוע?

מר חוברה:

כן. להוציא ימי חג כמו יום כיפור, אנו פתוחים 7 ימים בשבוע.

גב' אבי-גיא:

יפה מאוד.

גב' להבי:

אני אוכל לקבל את האבחנה בין קאונטרי קהילתי למרכז קהילתי? מה נולד לכם משיתוף ציבור?

מר חוברה:

בהחלט.

מרכז קהילתי-כולנו יודעים מה זה,

גב' להבי:

אתה עשית את התהליך, אז בטח יש לך, תעביר לי.

מר חוברה:

כאשר קאונטרי קלאב קהילתי, ואני מדגיש קהילתי, זה בעצם מרכז קהילתי שבצידו יש קאונטרי-קלאב, כאשר לקוח יכול לנוע מצד לצד. הוא יכול להיות-או חבר במרכז הקהילתי,

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 39 -

מר זמיר:

ההגדרה לקאונטרי-קלאב היא שיש בו בריכת קיץ ובריכה אחת שהיא בריכה מחוממת, שפועלת 365 יום בשנה. אם אין בריכה מחוממת בחורף-זה לא קאונטרי. אז מרכז קהילתי שהוא קאונטרי קהילתי, זה מרכז קהילתי כמו שאת מכירה אותו, שלצידו יש את מתקן הספורט הזה. זה ההבדל היחיד. זה נותן שרות שמכוון את העסק יותר למקום של כושר, בריאות הגוף וכאלה. זה שילוב של שניהם.

גב' אבי-גיא:

זה גם בריכות לילדים?

מר זמיר:

וגם בריכות לילדים.

גב' אבי-גיא:

ומתקנים לילדים.

מר זמיר:

איפה שיש אותם בעיר-זו הוצאה גדולה, ואנשים מרוצים, כי המחירים נמוכים יותר, ורמת השרות גבוהה בהרבה, כי אנחנו מחוייבים לעמוד בסטנדרטים לפי חוק-שגוף פרטי לא חייב. אז המים בבריכה של העירייה עולה פי כמה וכמה, כי היא צריכה להחליף אותו, ואת חדר המכונות לתחזק על הזמן. בבריכת גורדון יש 3 מצילים כל הזמן, וכשהיה פרטי היה 1. אז השרות הזה הוא שרות שהוא מפוקח, והוא ברמה גבוהה.

גב' להבי:

מה שנאמר פה הוא- כשנאמר פה ששני המתקנים מאד מאד קרובים.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

איזה מתקנים?

גב' להבי:

קאונטרי קהילתי וקאונטרי קהילתי.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 40 -

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

מה ההבדל בין שניהם?

גב' להבי:

שנייה, לא שאלתי מה ההבדל. אמר עודד במצגת שלו שנעשה תהליך שיתוף ציבור והמרכזים אופייני כתולדה של התהליך.

מר זמיר:

לא. תהליך שיתוף ציבור שעודד דיבר עליו דובר ספציפית לבן עטר. כי בן עטר העלה צורך, בגלל דרויאנוב שמתפנה גם והמחסור במבני ציבור בפלורנטין, וכל פעם שדיבר עם תושבי פלורנטין על דברים ברחוב העליה-הם תמיד אמרו-זה לא פלורנטין, זה כבר לא פלורנטין, אז אף אחד לא דיבר אתם על הקאונטרי. אבל בבן עטר ניהלו תהליך, הגיעו תושבים, הסביר עודד מה צריך להיות, באופן לא מפתיע זה מאוד דומה למה שעושים בכל מקום אחר, כי אלו הצרכים.

מר חוברה:

רק עוד דבר אחד: מנוי לקאונטרי קלאב הקהילתי הוא כזה-שמי שצורך 2-3 חוגים, כבר משתלם לו לעשות מינוי לקאונטרי. משלם לו מאוד. אמרה לי תושבת קרית שלום, צילה, בערב שהינו אתמול, היא אמרה לי: עודד, אחרי שני חוגים כבר לא שווה לי, גם כשאתה נותן את ה-25%-שווה לי לעשות מינוי לקאונטרי. וזה אומר שאנחנו נכנסנו, מזה כמעט 15 שנה, 10 שנים פלוס-עיריית תל-אביב נכנסה לנישה של קאונטרי-קלאבים מתחרים במגזר הפרטי, אבל עם אוריינטציה חברתית-קהילתית, עם ועדת הנחות, עם כל הדברים שאנחנו שמים לעצמנו כמדיניות עירונית.

גב' אבי-גיא:

כמה יש במספר? כמה כאלה יש?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

קאונטרי-קלאבים קהילתיים?

מר חוברה:

יש לנו בנווה-שרת שזה הראשון, יש לנו בלמד, יש לנו במגדלי תל-אביב, יש בקרית שלום, גורדון הוא סוג של, אנחנו בונים ברמו ארלוזורוב, בונים בשוק עלייה כמו שאתם ראיתם, ברבור עכשיו הופך, ממש בימים האלה ממרכז קהילתי לקאונטרי קלאב קהילתי-הגדול ביותר במדינה. אני

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)

- 41 -

אומר את זה באחריות מלאה- כמי שחי את התחום הזה מספיק שנים. כי אם נוסיף לו את מגרשי הטניס הוא יהיה,

מר זמיר:

הגדול ביותר ביקום.

גב' להבי:

וכמה יש פרטיים בעיר שלנו?

קריאה:

הרבה.

מר חוברה:

יש את גלילות שנסגר, יש את רמת אביב, יש את דקל-שמגע'ע, יש את אביבים, יש בסלונקי-שלצערנו טבע שם לקוח.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בסלונקי זה חדר כושר.

קריאה:

הם קוראים לעצמם קאונטרי.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

יש בריכה שם?

קריאה:

כן.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה לא קאונטרי.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)

- 42 -

קריאה:

נכון, אתה צודק.

גב' להבי:

כלומר, את הפרטיים אתה סופר על יד אחת ונשאר לך עודף?

גב' אבי - גיא:

לא, לא לא, לא על יד אחת.

מר חוברה:

יש את רמת אביב ג', דקל, נווה אביבים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

יש טובים מאוד פרטיים.

גב' אבי-גיא:

יש ליד רח' פינשטיין, ליד ג', יש שם עוד איזה.

גב' להבי:

במשתלה שהבת שלי הולכת, במשתלה יש גם כן קאונטרי עם בריכה.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה צהלה. זה של האגודה. זה קאונטרי שלנו, שנתנו.

מר זמיר:

בעניין הזה אני רוצה להגיד דבר אחד: באופן כללי, להוציא חריגים ודברים הסטוריים, כי יש דברים היסטוריים. את קאונטרי למד אנסו אותנו להכנס ולהפעיל. אז העירייה מפעילה ומקימה כאלה במקומות שבהם השוק לא ייצר אותם לבד. לכן את רואה שההשקעה הזאת הולכת רק,

גב' להבי:

דרומה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 27
מתאריך ב' כסלו תשע"ב (28/11/2011)**

- 43 -

מר זמיר:

במקומות שזה שרות לציבור, כי אחרת לא יהיה. לא סתם-כשאומרים לך מה פרטי-הכל פרטי בצפון. לכן אנחנו מטפלים בדרום.

גב' להבי:

גם הגנים-פרטי בצפון, זה אותו דבר.

גב' לב:

חוץ מ-280 שלא.

גב' אבי-גיא:

עודד, יפה מאוד, יישר כוח.

גב' להבי:

כל הכבוד, יופי.
גם לרובי שיצא, כי הוא קונסיסטנטי על הקיימות, וראוי לציון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תודה רבה.

הישיבה נעולה

מנחם לייבה
מנכ"ל העירייה

גלילה בן-חורין
מזכירת מועצה
ע' מנכ"ל העירייה